

ИВАН ВАЗОВ
ПРЕД ГРОБА НА ЦАРЯ-
ОСВОБОДИТЕЛЯ

chitanka.info

*Царю, почиваш ти във тоя гроб отдавна
и тоя хладен мрамор пази ти прахът;
но твойто светло име, памет славна
изпълнюват светът.*

*Загина ти, кога живот на нази даде
и в тоз жестоки, безсърдечни век
ти пръв дело велико и божествено създаде:
строши оковите на роба-человек.*

*„Гряди вон. Лазаре!“ — ти викна към умрелий
и ний възкръснахме при твоя сладък зов,
народите се удивиха — невидели
подир Христа такова чудо и любов,*

*и ний, царю — на таз любов създанье, —
ний с друго чудо смаяхме светът:
осмяхме твоето благодеянье
и в нашите сърца за тебе няма кът.*

*Презряхме твойта воля и завет свещени,
оклеветихме твоя царски идеал,
скъсахме родни връзки с порой кръв скрепени,
след бомбата — и ний убихме те без жал!*

*Мислил ли си, царю, че щяло тѣй да стане —
когато с кръст в ръка на руския народ
показа ти великото призвание —
за младший брат да жертвува живот?*

*Каква любов велика и безмерна!
Какви свети мечти тогаз си ти таил!
Мислил ли си, царю, за тая жътва черна?
Мислил ли си — и кой го бе мислил?*

*Прости, прости, о сянко вечна — на колене
тук моля се пред гроба твой!
Шумът от нашто грозно умопомраченье
смути свещений ти покой!*

*Прости, прости, от твойто жилище безбрежно
за моя клет народ простирам аз ръце,
за милост моля аз към твойто нежно,
вселюбяще и всепрощаваще сърце!*

*Прости ни ти жестоката измяна —
бъди ни и в небето пак добър отец —
във името на толкоз света кръв проляна,
във името на мъченишкий ти венец!*

*Недей изрича съд, ни клетва люта
(гласът на праведните чува бог),
корабът ни из бурите се лута,
не види бряг из тоя мрак жесток.*

*Но тя ще блесне, истината, яркозрачна,
в нощта на нашето съзнание и сърца,
но дотогаз, о сянко мрачна,
моли се там за твоите деца!*

Петербург

Написано след поклонението на гроба на императора Александра II в царската усипалница в Петропавловската крепост. По него време (1888 г.), както е известно, връзките между България и Русия бяха съвсем прекъснати и ненавистта против Русия бе достигнала дотам, щото самото споменуване името на Александра II се считаше за престъпление. Тия стихове бяха изблик на тежкото чувство, което изпитвах, като българин и славянин, макар че в действителност аз много обобщавах тогава горнята ненавист, настроение впрочем преходно, създадено от временни политически недоразумения с Русия.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.